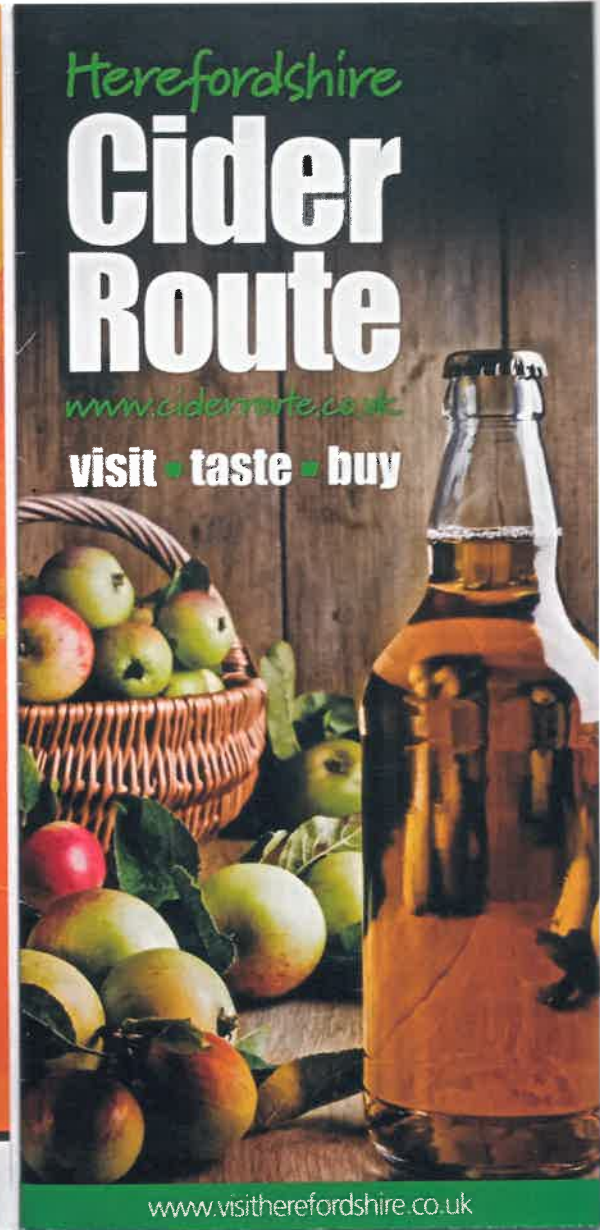
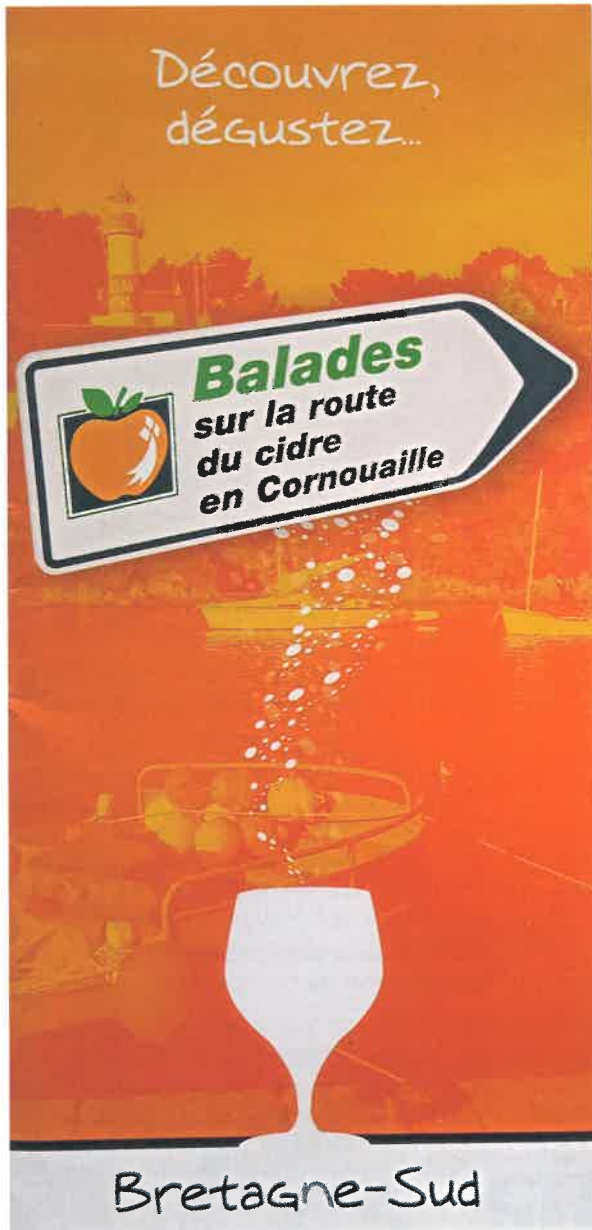

CUANDO LA SIDRE YE PA LOS TURISTES

Gües de turismu sidreru de Bretaña (Francia) y Herefordshire (Inglaterra).

Fiestes gastronómicas nes que los asistentes nun tienen conocencia del so orixe, toa triba de caxigalines venceyaes al mundiu la sidre peles tiendes, chigres que camuden en restoranes, sidrerías enllenes de turistas foriatos que beben sidre ensin que-yos preste y precios que siempre tienen la xuba nel branu son coses qu'apocayá tamos viendo y cada vegada xorrecen más de la man d'un interés desaxeráu pol negociu turísticu

Nes villes y pueblos les fiestas de la sidre aïden a caltener la folixa y la vida social de la so contorna.

Anguaño tamos viendo fiestas gastronómiques nes que lo que más destaquen ye'l calificativu "d'interés turísticu"; reportaxes na prensa nacional alrodiu les, según dicen, meyores sidrerías; guíes con rutes turístiques; y toa triba d'oxetos empobinaos a los visitantes foriatos. Daqué que nun tien por qué ser malo si nun lo lleven a un estremu como'l casu de ver que sidrerías de les denomaaes de tola vida tan camudando en restoranes que tamién dícense de xinta tradicional y nos que cada vegada son menos los veceros del so barriú. El centru les ciudaaes ta enllenu d'exemplos, quedando les sidrerías arrinconaaes a otres cais perifériques onde los sidreros avezaos atópense muncho meyor.

Les fiestas gastronómiques siempre acaben tornando en fiestas turístiques. Nel nuesu país son munchos los exemplos de les fiestas de la sidre ya la mazana per pueblos nos qu'estes fiestas sirvieren pa caltener una perbona parte de la so vida social ya'l contautu colos vecinos que tuvieren que colar pa otros llaos, arriendes de la folixa que demientres ún o dellos díes fai aportar xente de la redolada qu'aída a que nun s'escaeza l'actividá social de la contorna.

Nes ciudaaes les coses nun son asina. Mentanto que nos piqueños pueblos eses fiestas traen-yos cuatru perres qu'en dellos casos contribúin a sofitar les sos cèlebraciones patronales, nes ciudaaes les

fiestas gastronómiques siempre camuden en negociu; seya d'unos pocos o seya de munchos, poro un negociu nel que'l "interés turísticu" fai posible una publicidá perimportante cola qu'atruyer unos turistes foriatos que nin siquiera tienen conocencia de lo que cèlebren, poro que puen dicir que tuvieren na folixa de la sidre o d'esa xinta afamada que saliere nos programes de televisión.

Pa nun escaecer res, son munches les guíes qu'espublicen los ayuntamientos y sociedaes de turismu de los conceyos y del Gobiernu Rexonal que falen de les sos fiestas y de rutes que'l turista pue siguir pa tenelu entreteníu demientres les sos vacaciones. Hai de too, hai rutes de llagares, rutes de sidrerías y rutes gastronómiques pelos requexos más turísticos del país. La que quiciabes nun se-y escaeza a naide seique seya la carretera de Cuadonga, cola bayura de cartelos al delláu de la estrada qu'anuncien "Hay fabada".

Otru mundiu ye'l de les guíes gastronómiques de los periódicos y revistes nacionales que, xusto enantes de les temporaes turístiques, espublicen les guíes ya encamientos alrodiu de folixes, chigres y restoranes nunos reportaxes que siempre, y ensin esceición, entitulen como "los imprescindibles", "los meyores" o "los que'l turista nun pue escaecer"; anque sedría muncho meyor falar de publirreportaxes, porque de xuru qu'hai llectores que nun tie-